

megépitették az osztrák politika mai igazi urai. Azután új rendszer és új emberek következnek. Neveket is emlegetnek már. Herceg Thun, az örökös jelölt, az egyik, lovag Bilinski, a lengyel vezér, a másik.

Beszélnék még arról, hogy esetleg herceg Schwarzenberg Károly lesz a jövőbeni miniszterelnök. De kombinálják ezenfelül még Baehrenreither volt kereskedelemügyi miniszternek és lovag Bleyleben morvaországi tartományi főnöknek nevét, aki a Stürgkh-kabinetben valószínűleg igazságügyi miniszter lesz s aki annak idején mint a Koerber-kabinet elnöki osztályának vezetője nagy politikai kvalitásokról tett tanúságot. Mindez azonban még a távoli jövő kérdése. Ausztria legközelebbi jövője, legalább újévig gróf Stürgkh nevéhez fog fűződni.

Az osztrák kormány lemondásáról szóló egyéb híreink a következők:

Bécs, október 31.

Báró Gautsch miniszterelnök a ma délelben tartott minisztertanács határozata alapján ő felségének benyújtotta az összkabinét lemondását.

Parlament körökben forgalomban lévő hírek szerint báró Gautsch az új kabinet megalkotását nem fogja vállalni.

Bécs, október 31.

(Saját tudósítónktól.) Báró Gautsch miniszterelnök ma benyújtotta az összkormány lemondását s politikai körökben nem kételkednek abban, hogy az uralkodó elfogadja a lemondást. Báró Gautsch számításával azt hitte, hogy pozíciója annyira szilárd, hogy esetleg megint ő kap megbízást kabinetalakításra. Hogy a korona döntése még sem úgy ütött ki, annak főképpen báró Gautsch legutóbbi beszéde az oka, amelyben a németekkel oly ridegen bánt, hogy meg sem nevezte őket. Azt hiszik, hogy a németeknek ez a mellőzése irányadó körökben nem talált helyeslésre.

Az új miniszterelnök gróf Stürgkh, a mostani vallás- és közoktatásügyi miniszter lesz, aki a legutóbbi héten kétszer is megjelent kihallgatáson a királynál; ez politikai körökben általánosan feltűnt. Gróf Stürgkh valószínűleg már holnap megkapja a megbízást kabinetalakításra s nincs kizárva, hogy az új kormány már hétfőn bemutatkozik a parlamentben. Az új kabinet előreláthatólag átmeneti jellegű hivatalnok-minisztérium lesz. Az még kétséges, hogy gróf Stürgkh beváltja-e báró Gautschnak azt az ígéretét, hogy két cseh minisztert nevez ki. A csehek számítanak rá s erre az esetre támogatni fogják az új kormányt. Német körökben bizalmatlanul fogadják gróf Stürgkh vállalkozását s arra utalnak, hogy az új miniszterelnök klerikális szellemben vezette az oktatásügyi minisztériumot s a csehországi német iskolák kérdésében nem éppen jóindulatu álláspontot foglalt el. A Stürgkh-kabinetnek, mely alkalmasint újévig marad meg hivatalában, az lesz a feladata, hogy félesztendei költségvetési provizóriumot teremtsen s gondoskodjék a tisztviselői javaslatok elintézéséről és fedezetéről.

Budapest, október 31.

A képviselőház szünete. A képviselőház legközelebbi ülését hétfőn, délelőtt tíz órakor tartja. Ezen az ülésen terjeszti be Hegedűs Lóránt a pénzügyi bizottság jelentését a költségvetésről s határoz a Ház abban a kérdésben, vajjon megkezdje-e a budget tárgyalását? Az ülésen gróf Héderváry Károly miniszterelnök is nyilatkozik a politikai helyzetről, a kormány nevében. Az ülés napirendjére névszerinti szavazásokat és a véderővita folytatását tűzték ki.

A miniszterelnökségből. Báró Skerlecz Iván miniszteri tanácsos, a miniszterelnökség elnöki osztályának vezetője, ma járult Bécsben a király elé, hogy mint Daruváry Gézának, a kabineti iroda osztályfőnökének szabadsága idejére kirendelt helyettese szolgálattételre jelentkezék. A holnapi napon átveszi hivatalát. Skerlecz Iván távolléte alatt a miniszter-

elnökség elnöki osztályának vezetésével Dasche-Lázár Alfréd miniszteri titkárt bízták meg, aki az osztály vezetését már át is vette. Az új osztály vezető nevét irodalmi működése révén szélesebb körökben ismerik. — A képviselőház folyosóján szóba kerültek egyes lapoknak Daruváry Géza kabinetirodai osztályfőnök távozásával kapcsolatban hozott közlései, amelyek Daruváry szájába olyan kijelentéseket adnak, mintha a király a magyar képviselőház elnökségéről úgy nyilatkozott volna, hogy ez az elnökség gyenge és erélytelensége valószínű blamázs. Berzeviczy Albert házelnök ebben a kérdésben következőleg nyilatkozott:

— Nagy megütközéssel olvastam az illető közleményt s nyomban megkérdeztem a dolog felől gróf Héderváry miniszterelnököt. A miniszterelnök kijelentette, hogy a Daruváry szájába adott és az elnökség magatartásával összefüggő kijelentés minden alapot nélkülöző; a király ilyen kijelentést soha sem tett.

A Berzeviczy ellen Bécsen keresztül utnak eresztett intrika eszerint visszapatant.

Munkapárti jelöltek. A nádudvari kerület központi választmánya Kovács Gyula alispán elnöklété alatt a választás időpontját november 13-ikára tűzte ki. A kerület munkapárti jelöltje György Endre volt miniszter. — A miskolci nemzeti munkapárt végrehajtó-bizottsága ma este tartott ülésében dr. Szentpály Istvánt, a város polgármesterét jelölte a miskolci déli kerület képviselőjévé.

Regulát halálra ítélték.

— Az edelényi rémdráma. —

Budapest, október 31.

(Saját tudósítónktól.) Ma este halálra ítélt a miskolci esküdtbiróság ifjabb Regula Ede asztaloslegényt, a Czeisler-család gyilkosát. Hétnél több igennel feleltek az esküdtek arra a kérdésre, amely az előre megfontolt szándéku gyilkosságról és a csárdás pénzének „eltulajdonításáról” szólt. A verdikt alapján pedig a törvényt alkalmazó bíróság kimondta a halálos ítéletet.

Nyolc napig tárgyalták a bűnpört, épp nyolcszor tett a vádlott különböző vallomásokot, de az utolsó napon szánta el magát a töredelmes, őszinte vallomásra. Az általa megvádoltak kettejéről visszavonta a terhelő gyanút, de a harmadikat, Kovács Anzalt, mindvégig cinkosául tüntette fel.

Ma délelőtt elhangzott az ügyész beszéde s utána a védőé. Bulyovszky Gusztáv főügyész helyettes kifejtette, hogy a Regula bestialitásáról fölsőleges sokat szónokolni és nem szabad humanizmusról elmélkedni, hanem az igazság irtóztató súlyával kell büntetni, hogy a vadállati embertől örökre megmentsük a társadalmat. Arra kérte az esküdteket, hogy Regulát mondják ki bűnösnek a háromszoros rablógyilkosságban. Dr. Lengyel Zoltán védő azt hangoztatta, hogy nem tisztázták az ügyet. A vádlott nem elmebeteg, de korlátolt ember. Most az a kérdés, hogy előre megfontolva ölt-e és volt-e bűntársa. Az első kérdésre a védő szerint okvetlenül nem-mel kell válaszolni. A második kérdés pedig nem tisztázódott, mert a bíróság elutasította az indítványait. Így hát az esküdtek lelkiismerete döntson a tárgyi bizonyítékok kétségtelen igazsága mellett, vagy ellenére.

Az ügyész rövid replikájában csak arra kérte az esküdteket, hogy ne hagyják magukat érzelmi momentumokkal befolyásolni. A publikum egy része aztán éljenezni kezdett. Lengyel Zoltán viszont azt mondotta, hogy az ügyész nem elégtételt, hanem bosszút követel, míg ő a szívekhez beszél: hadd szenvedjen a vádlott a börtön fenekén, pusztuljon el ott, de tovább ne menjenek az esküdtek —

szóval ne itélik halálra, csak életfogytiglan való fegyházra.

Délután került a sor Geöcze Bertalan rezuméjére s aztán visszavonultak az esküdtek, akik két óra hosszat tanácskoztak. Hatkor enunciólta elnökük a verdiket, amely az ügyész valamennyi kérdésére hétnél több igen-nel adta meg a lesújtó választ.

Most már csak annyi volt hátra, hogy a bíróság alkalmazza a törvény megszabott paragrafusait. Az ítélet kihirdetése nagy izgalom közepette történt meg. Amikor az elnök jelentette, hogy a bíróság kötéltálati halálra ítélte Regulát, az izgalom tetőfokra hágott. A halálra ítéltet rettenetesen lesújtotta a bíróság ítélete; alig bírt válaszolni a hozzá intézett kérdésekre. A közönség meglepődéssel fogadta az esküdt-bíróság döntését.

A tárgyalás mai, nyolcadik napja azzal kezdődött, hogy az elnök fölolvasta a véglegesen megállapított kérdéseket. Négy főkérdést és kilenc kiegészítő kérdést fognak az esküdtekhez intézni. Fölteszi a bíróság a kérdést az előre megfontolt szándékkal elkövetett gyilkosságra, a szándékos emberölésre, a bűnrészességre és azonkívül a bűnösség minden lehetőségére.

Bulyovszky ügyész a bűnrészesség kérdésének fölvetése miatt semmisségi panaszt jelentett.

A vádbeszéd.

Az ügyész beszéde következett végre. Bulyovszky Gusztáv főügyész helyettes ismertette a gyilkosság részleteit s felsorolta azokat a körülményeket, amelyek igazolják, hogy Regula egyedül gyilkolt. Majd így folytatta:

— Amikor a vádlott a csárdába bement, zajtalanul, csöndesen, nem az volt az első dolga, hogy a második szobában való szekrényből a pénzt magához vegye, hanem az ágyában megmozdult Czeisler Henrik kegyetlen lemészárlása. És ha gyilkos művét tovább folytatni nem akarta volna, csak pénzvágát kielégíteni, megkegyelmezhetett volna a szegény asszonynak és a leánynak. A gyilkos azonban nem elégedett meg egy áldozattal, de gonosz lelke szomjuhozott a többi ártatlanok vére után, mivel kétségtelen, hogy Czeisler Henrik lemészárlásának zajától a szomszéd szobában lévők fölébredésével és életbenhagyásukkal tanui lettek volna a gaz cselekedetnek. Ilyen elromlottságról, ilyen elzüllött gonosszágról, ilyen vad bestialitásról, itt nem kell bölcsekednünk, itt nem kell szónokolnunk. Itt nem lehet és nem szabad humanizmusról gondolkoznunk. Itt az igazság irtóztató súlyával kell büntetnünk, hogy a vadállati embertől a társadalom meg legyen örökre mentve; föl kell lázadnia minden emberi érzésnek, hogy a megtámadott állami jogrend helyreállításáért, mit az edelényi vérszáz legelvetemültebb gonosztevője irtóztató mérszárlása, minden érzést kivonyoló eljárása megérdemel.

Igy fejezte be a beszédét:

— Föllázad az emberi érzés, eláll a sziv dobbanása, hogy e rémes gyilkosságot emberi lény jóbarátján, ártatlan nőkn, hogyan hajította végre ilyen mérszárlással. Mondják ki bűnösnek a rablógyilkosságban, hadd legyen e szent hely a lelkiismeret ítéletének megdönthetetlen igazságos temploma.

A védőbeszéd.

Dr. Lengyel Zoltán védő mondta el azután a plaidoyerét.

— Kétségbeejtő nehéz a feladatom. Védnem kell ott, ahol három ember kiöntött vére kiált bosszúért, mikor az egész társadalom példás megtorlást követel. Az volt a fölvetése, hogy a büntettet vagy bünszövetkezet követte el, vagy ha egy ember tette, akkor az nem lehet józan eszű ember tette. Mégis, akkora kell mondania, hogy a tárgyalás lefolyt, a nélkül, hogy világosságot sikerült volna az ügyre deríteni. Hibáztatja, hogy felekezeti kérdést csinálnak az ügyből, holott az emberélet egyformán becses s nincs veszedelmesebb, mint az elfogultság. A vádlott nem elmebeteg, nincs is örökös terheltége, még sem normális, hanem korlátolt ember. A könnyű pénzszerezés vágya ragadta meg, a szerelem és az időelőtti családalapítás gondolata vitte a bűn útjára. Arra a kérdésre, hogy előre megfontolt szándékkal gyilkolt-e Regula, a védő szerint határozott nemmel kell felelni. Lopni akart s a felszét csak falbontás végett vitte magával. Azt a kérdést, hogy volt-e Regulának bűntársa, a tárgyaláson nem lehetett tisztázni s nincs meg a tettestárs, bár megkerült egész öltözete. Amikor csak

aközül kell választania, hogy halálos büntetés vagy életfogytiglan való fegyház legyen a büntetés, hivatkozik a modern irodalom jelesre, köztük Borsod-megye nagy szülöttjére, Szemere Bertalanra, aki a halálbüntetés eltörléséről írt pályamunkát annak idején, s azt kell mondani, bármily súlyos legyen a bűn és törvény, nagy legyen az elkeseredés ellene, ne köveze meg a társadalom az elítélésre váró bűnöst, mert a kétségek és bizonytalanságok mellett nem tudná viselni a lelkiismereti felelősséget azért, hogy a tömegveszedelem nyomása alatt halálra ítélték egy büntetlen előéletű, jobb sorsra érdemes 24 éves fiatal embert, akit többé nem lehet föltámasztani és kiról mégis utólag derülne ki, hogy a bűnös cselekedetet nem önmaga találta ki és nem egymaga hajította végre.

(Éljenzik — az ügyészt.)

A védő beszéde után az ügyész válaszolt röviden és kérte az esküdteket, hogy ne hagyják a lelkiismeretüket érzelmi motivumokkal eltántorítani. A meggyilkoltak szellemeit idézi fel, akik igazságot követelnek.

A közönség az ügyész szavait hangosan, percekig éljenezte.

Az elnök szigorúan rendre utasítja az éljenzőket, majd a védő válaszolt az ügyész szavaira.

— Egy bizonyos közvélemény nem ítéltet, — ugymond. — Nem kell egyháztörténelmi példákat felhozni, elég, ha a francia történelemből veszi a példát. Senkisé mondhatja, hogy XVI. Lajos és felesége rablógyilkosok lettek volna, és mégis az egész francia közvélemény halált kiáltott fejükre, a vértől kisért és nem állotta kiömlő vérukban megmosni kezét. Nem eltántorítani akarja lelkiismeretüktől az esküdteket, hanem visszatéríteni lelkiismeretükhöz. Nem ártatlanságot akar kimondani Reguláról, ő is büntetést, példás büntetést kér, de az enyhébb büntetést, az életfogytig tartó fegyházat. Nem akar a jogrendtől vagy az esküdtek lelkiismeretétől semmit, csak saját meggyőződése és álláspontja szerint felhívja az esküdteket, ne kövessenek el jövátéhetetlen tévedést. Az ügyészség nem jogrendet vagy elégtételt követel, hanem boszuért kiált. Én a szívekhez beszélek, mert az én szívem érzése megnyilatkozik mindenki mellett, akivel megtörténhetik, hogy egy családtagja valamely végzetes körülmény folytán gyilkossá lett, és ennek a szegénybéllyegét hozzátartozóinak egész életén át viselniük kell. A nemzeti nagy érdekekről, a nemzet civilizációjáról beszél. Hadd szenvedjen, mondja azután, hadd üljön a vádlott a börtön fenekén, hadd pusztuljon el ott, hadd sirjon, mikor a tetemrehívott áldozatok meg fognak jelenni álmatlan éjszakán, hadd szenvedjen: megérdemli. De tovább ne menjenek. Esküdt uraim, mert ha a meggyilkoltak szellemei megjelenének, amint ezt az ügyész ur szeretné, akkor én kinyitnám az ajtót és berohanna ide a vádlott édesanyja, és egy sikoltással összerogyna. Akkor azt kiáltaná a jogrend: Megálljatok! Elég volt!

Az elnök felolvassa a kérdéseket, majd felfüggeszti a tárgyalást délután három óráig.

Az elnöki rezümé.

Geöcze Bertalan elnök a délutáni tárgyalást három órakor nyitotta meg. Először megkérdezte Regula Edét, hogy van-e még valami mondani valója s miután a vádlott nem-mel válaszolt, az elnöki rezümé következett:

— Esküdt urak, a törvény értelmében utmutatást kell adnom önöknek afelől, hogy mi a teendőjük, hatáskörük; meg kell magyaráznom a törvényeket és a kérdéseket. Önöknek ítélniük kell a vádlott felett egy rövid szóval, igennel vagy nemmel. Ítéletüket a felmerült bizonyítékok, a vádlott, a tanúk előadásai, a szakértők véleménye, a felolvasott okiratok, a beszerzett és megtekintett bűnjelleg megfigyelése alapján kell megérlelni magukban, mint esküjökben ígérték, részrehajlás nélkül, minden személyes tekintetet félretéve, úgy, amint azt az igazsághoz hiven helyesnek, okosnak és jónak fogják találni. Az ügyészség gyilkossággal és rablással vádolja Regula Edét. A védelem ennek ellenében azt a kérdést teszi fel, hogy nem szándékos emberölés és rablás esete forog-e fenn. A két álláspont között az a különbség, hogy a vádhatóság a leg-súlyosabb bűncselekménnyel vádolja a vádlottat, a védő pedig ennél egy fokkal enyhébb bűnösséget és enyhébb büntetést kíván alkalmazni. Mind a két esetben a szándéknak az emberélet kioltására kell irányulnia, vagyis sem gyilkosság, sem szándékos emberölés nem követhető el anélkül, hogy a tettesben a szándék ne az élet kioltására irányuljon. A védelem egy másik föltevésből is indul ki, abból tudniillik, hogy a vádlottnak volt társa, ha pedig társa volt, nem volt-e a vádlott csak bűnségéd Czeisler Henrikné és Czeisler Gizella megölésénél. A királyi ügyészség azonkívül rablás büntetével is vádolja Regulát. A magyar büntetőtörvénykönyv rend-

kívül humánus és a tudomány színvonalán álló igen kiváló mű. Gondolt ebben a törvényhozó mindenre, nevezetesen arra is, hogy ne legyen büntethető az olyan ember, aki valamely cselekményt, amely a büntetőtörvénykönyvbe ütközik, ha öntudatlan állapotban követte el, vagy olyan állapotban, hogy akaratának szabad elhatározási képességében korlátozva volt.

A verdikt.

Négy órakor vonultak vissza az esküdtek s teljes két óra hosszat folyt a tanácskozásuk. Miután bevonultak a főtárgyaló-terembe, főnökük, Bátorfi Ferenc kocsigyáros halálos csöndben hirdette ki a verdiktet a következőkben:

Becsületemre és lelkiismeretemre isten és ember előtt bizonyítom, hogy az esküdtek határozata a következő:

A. I. csoport, I. számú főkérdés: Bűnös-e vádlott ifj. Regula Ede abban, hogy miután elhatározását, hogy Czeisler Henrik korcsmárostól jogtalan módon pénzt szerez és a kivitelt tüzetesen átgondolta, anélkül, hogy akaratának szabad elhatározási képességével nem bírt, vagy elmetehetségében meg volt zavarva, 1911 augusztus 5-ről 6-ra viradó éjjel Ede-lényben Czeisler Henrik korcsmárost fejszével ejtett sebzésekkel előre megfontolt szándékkal megölte, igen vagy nem:

Hétnél több igen.

B. csoport, II. számú főkérdés: Bűnös-e vádlott ifj. Regula Ede abban, hogy miután elhatározását, hogy Czeisler Henrik korcsmárostól jogtalan módon pénzt szerez és a kivitelt tüzetesen átgondolta, anélkül, hogy akaratának szabad elhatározási képességével nem bírt, vagy elmetehetségében meg volt zavarva, 1911 augusztus 5-ről 6-ra viradó éjjelen Ede-lényben Czeisler Henriknét egymagában, vagy más egyénnel együtt és közösen fejszével ejtett sebzésekkel előre megfontolt szándékkal megölte, igen vagy nem:

Hétnél több igen.

C. csoport, III. számú főkérdés: Bűnös-e vádlott ifj. Regula Ede abban, hogy miután elhatározását, hogy Czeisler Henrik korcsmárostól jogtalan módon pénzt szerez és a kivitelt tüzetesen átgondolta, anélkül, hogy akaratának szabad elhatározási képességével nem bírt, vagy elmetehetségében meg volt zavarva, 1911 augusztus 5-ről 6-ra viradó éjjelen Ede-lényben a Czeisler Henrik lakásába hatolva, Czeisler Henrik, ennek felesége és nővére ellen alkalmazott azon erőszakkal, amelynek folytán mind a három életüket vesztették, Czeisler Henrik birtokában levő készpénzt, amely rá nézve idegen ingó képezett, egymagában vagy más egyénnel együtt és közösen jogtalan eltulajdonítás céljából elvett, igen vagy nem:

Hétnél több igen.

D. csoport, IV. számú főkérdés: Bűnös-e vádlott ifj. Regula Ede abban, hogy miután elhatározta, hogy Czeisler Henrik korcsmárostól jogtalan módon pénzt szerez és a kivitelt tüzetesen átgondolta, anélkül, hogy akaratának szabad elhatározási képességével nem bírt, vagy elmetehetségében meg volt zavarva, 1911 augusztus 5-éről 6-ára viradó éjjelen Ede-lényben a Czeisler Henrik lakásába hatolva, Czeisler Henrik, ennek felesége és nővére ellen alkalmazott azon erőszakkal, amelynek folytán mind a három életüket vesztették, Czeisler Henrik birtokában levő készpénzt, amely rá nézve idegen ingó képezett, egymagában vagy más egyénnel együtt és közösen jogtalan eltulajdonítás céljából elvett, igen vagy nem:

Hétnél több igen.

A bíróság visszavonult, hogy az esküdtek verdiktje alapján meghozza ítéletét.

Az ítélet kihirdetése.

Háromnegyed óra hosszáig tartó tanácskozás után, körülbelül fél nyolc óra tájban bevonult a törvényszék a terembe. Az elnök elrendeli, hogy a vádlottat vezessék be. A közönség lázas izgalommal várja az ítélet kihirdetését. Mindenki a padok tetejére áll. Regula a szuronyos fegyörök előtt bejön, zsebkendővel eltakarja a szemét és jobbát a szíve fölé tartja.

Az elnök: Ó felsége a király nevében!

A törvényszék mint esküdtbíróság a ma letárgyalt ügyben a következőleg ítél: Miután az esküdtek a hozzájuk intézett főkérdésekre hétnél több igennel feleltek, ennél fogva a királyi törvényszék mint esküdtbíróság a Btkv. 278. szakaszába ütköző három rendbeli gyilkosság büntette miatt a 344. szakaszba ütköző egyrendbeli rablás büntette miatt kötél általi halálbüntetésre ítéli.

A büntetés kiszabásánál enyhítő körülménynek vette a bíróság büntetlen előéletét, fiatal korát és részbeni beismerését. Súlyosító körülménynek vette azonban, hogy a vádlott három ember életét oltotta ki, hogy amellet rabolt is és hogy olyan emberek ba-

ráságába csempészte magát, akiket aljas szándékból, nyereszkes vágyból kirabolta és megölt, és azt, hogy a vizsgálát és a tárgyalás során ártatlan embereket akart a bűncselekménybe keverni.

A közvádó kijelenti, hogy megnyugszik az ítéletben és semmiségi panaszát visszavonja.

Az elnök (Regulához): Megértette az ítéletet. Semmiségi panaszt jelenthet be.

Regula hangosan zokog, de egy szót sem szól.

Lengyel Zoltán védő az ítélet ellen a 385. szakasz 1. b), valamint 2. pontja alapján semmiségi panaszt jelent be és az összes eddigi semmiségi panaszokat fentartja.

Az elnök: Regula Ede, értse meg, van joga semmiségi panaszt bejelenteni az ítélet ellen. Kérjen tanácsot védőjétől.

Regula az arcát még mindig eltakarva tartja és egy szóval sem felel az elnök szavaira.

Lengyel Zoltán kijelenti, hogy a vádlottnak szólania kell.

Az elnök újból felszólítja Regulát, aki végre halk hangon kijelenti: A védő urra bízom.

Az elnök (Regulához): Miután ilyen súlyos büntetést kapott, ő felsége a királyhoz folyamodhat kegyelemért.

Regula sir és nem szól semmit. Végre hosszas nógatásra kijelenti, hogy folyamodni akar. Az elnök ennek következtében felkéri Lengyel Zoltán védőt, hogy három nap alatt adja be a felségfolyamodványt.

A törvényszék visszavonul, hogy a közvádóval együtt tanácskozzék a kegyelmi kérvény felett.

A törvényszék folyosóin, valamint a törvényszék előtti utcát sűrű néptömeg lepte el. Az ítélet híre villámgyorsan elterjedt a városban. Meglepetést keltett bizonyos tekintetben, mert Lengyel Zoltán védő beszéde után általános volt a vélemény, hogy a vádlottat csak életfogytiglani fegyházra fogják ítélni.

MEGYÉK ÉS VÁROSOK.

— (A reformáció emlékünnepe.) A kővárosi protestáns egyházak méltó módon ünnepelték meg a reformáció emlékét. A protestáns templomokban ma délelőtt hálaadó istentiszteleteket tartottak az ifjuság számára, amely alkalommal a vallástanárok méltatták a nap jelentőségét. A Kálvin-téri református templomban délelőtt tizenegy órakor kezdődött az istentisztelet, amelyen Varga Antal tartotta az alkalmi prédikációt. A Szilágyi Dezső-téri templomban Veres Jenő prédikált ugyancsak délelőtt tíz órakor. A Rózsa-utcai templomban Gaál Lajos szólt az ifjakhoz, míg a zuglói templomban Keresztési Sámuel tartotta meg az istentiszteletet. Kőbányán Patai Pál méltatta a nap jelentőségét. A Deák-téri evangélikus templomban Algovér Andor vallástanár tartotta a prédikációt délelőtt féltizenegy órakor, míg a fásori templomban Bereczky Sándor vallástanár beszélt. Istentiszteleteket tartottak még ezenkívül a budai, zuglói és a kőbányai templomokban, valamint több imaházban és iskolában, ahol ugyanúgy az evangélikus vallás tanárai prédikáltak.

— (Az unitárius egyház gyűlése.) Kolozsvárról jelentik: Az unitárius egyház főtanácsa ma folytatta és befejezte ülésézeit. A papválasztási törvény revíziójáról szóló javaslatot kiadták az egyházköröknek. A kolozsvári egyik lelkészi állást hosszas vita után továbbra is egybekapcsolták a teológiai tanári állással. Ezután elfogadták az előterjesztett számadásokat és a költségvetést s az államsegélyen kívül a Baldacsi, Berde, Kovács Dénes és Zsuki alaptól 20.000 korona segélyt osztottak ki. Elhatározták végül, hogy az egyházközsegek monografiáját fogják kiadni. Ferencz József püspök nagyhatású záróbeszédével a gyűlés véget ért.

Csoda-Album

a Pesti Napló 1911 évi
Karácsonyi ajándéka

Bővebb felvilágosítással szívesen
szolgálok a kiadóhivatal.